

Előfizetési díj:

Éves díjre 8 kor.
Félévesre 4 kor.
Negyedévesre . . . 2 kor.
Egyes szám. Ára 20 fill.

Megjelenik minden
szerdán

Telefon szám: 96.

SOMOGYI ÚJSÁG

Felolvasó szerkesztő és kiadó:

Pódr Sándor

Kaposvár,

Irányi-Daniel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény, vala-
mint az előfizetési pénsek, hirdet-
ések és nyilatkozatok.

Bérmentesen küldeményt
nem fogadunk el. Készí-
tokat vissza nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.
A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASÁGÁÉ” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Börze.

Minden játék, mely anyagi előnyöket óhajt üzöjének biztosítani és nem pusztán időtöltésül szolgál, erkölcstelen. És ép úgy erkölcstelen a vagyonszerzésnek minden módja, mely nem becsületes produktív munkán alapszik.

Az emberi társadalom végrehajtó közegének, az államhatalomnak kötelessége gondoskodni arról, hogy minden ilyen erkölcstelenséget lehetetlenné tegyen, vagy legalább is fejlődésében megakasszon.

Ezt a feladatot fogja teljesíteni igazságügyi kormányunk, a mikor végét fogja vetni a határidőüzleteknek, egyáltalán megreformálja a tőzsde egész mai rendszerét.

Rengeteg sok visszaélésnek szakad majd egyszeriben vége, mihelyt a reform magva kikel.

Különösen a mi viszonyaink olyanok, hogy a nemzet nem tűrhette volna már soká azt a garázdálkodást, melyet a gabonatőzsérek mindeddig büntetlenül űztek.

Földművelő állam vagyunk és mint ilyen, természetes, hogy népünk legnagyobb és legáltalánosabb jövedelmét földének mennél intenzívebb kiművelésében leli. Mindnyájunk előtt ismeretes azonban, hogy ez a kereseti ág a mai viszonyok között annyira silány, a vele járó jövedelem a sok munkához és kiadáshoz képest annyira csekély, hogy még abban az esetben is aránytalan és csekély, ha e jövedelemnek minden fillére közvetlenül a termelőnek jut.

Szó sem lehet tehát arról, hogy ez a termelő jövedelmét még hivatalan, illetéktelen és avatatlan közbenjárókkal is megossza.

Pedig a ki csak félig-meddig is járatos a mi viszonyainkban, az előtt nyilvánvaló, hogy mily rengeteg azoknak a száma, akik a földművelés terményeiből akarnak megélni anélkül, hogy a legkisebb közük is lenne ehhez.

A szenzálok, ügynökök, bizományosok légiója mind, mint valami kiéhezett sáska raj várja, lesi az alkalmat, hogy gabonához jusson, hogy azt forgathassa, tovább adhassa, mindig drágábban és drágábban, míg végre ez befejezheti pályafutását és szinte egyáltalán már nem fokozható drágaságban jut igazi rendeltetési helyére, a fogyasztó közönség közé.

De még ezeknél a közbenjárók-nál is jobban üldözendők azok, kik gabonából élnek anélkül, hogy életükben valaha is gabonát láttak volna és kiknek egyáltalán nincsen egyéb hivatásuk, minthogy játék tárgyává tegyék a mindennapi kenyeret, milliók és milliók tisztelőének, vágyának a tárgyát.

Ezek az urak pedig a budapesti tőzsdelátogatók. Magyarország egész gabona hozama az ő kezükben van. Ők dirigálják az árakat, ők irányítanak vételt és eladást, szóval ők koronázatlan királyai Magyarországnak, élet és halál urai.

Régóta sürgeti már a magyar közvélemény, hogy ennek az anomáliának valahára végét vesse valaki, csak hogy ez szinte lehetetlenségnek vagy legalább is oly gigászi munkának látszott, melybe nem igen merte egyhamar valaki fejszéjét belevágni.

Meg kell gondolnunk, hogy annak, ki az ilyen reformot meg akarja valósítani, a legnagyobb ellenséggel kell szembenéznie, a legnagyobb, leghatalmasabbal: a tőkével.

Gyöngye ember részéről ez teljesen meddő és hiábavaló küzdelem lenne.

Elbukna anélkül, hogy a győzelemre a legkisebb kilátása is lett volna. Mert könnyebb szembehe-lyezkedni fegyveres erővel, tekintély-lyel, könnyebb egész légiókat legyőzni és csak egyetlen ellenség van, mely ellen szinte lehetetlen

diadalmasan szembehe-lyezkedni, ez a tőke, a pénz.

Mindenki előtt, aki csak valaha is lapozott a történelem évkönyveiben, világos, hogy legtöbb bajnak és nyomornak okozója már a régi ókorban is, a plutokrácia befolyásának elhatalmasodása volt.

Véres küzdelmek, de legtöbbször rettenetes, világot rengető harcok kellettek oda, hogy némileg helyre-állítsák ezzel szemben a társadalmi rendet olyképpen, hogy a szellemi és anyagi javak arányosabban osztas-ának szét a nemzet lakossága között.

Ha tisztában vagyunk azzal, hogy a vagyontalan osztály mindig ezerszer, százezerszer annyi, mint az, melyet a véletlen dús anyagi javakkal áldott meg, mindjárt nyilván látjuk, micsoda hatalomnak kellett mindenkoron a pénznek lennie, hogy még ily aránytalan, elenyésző kisebbség mellett is véres viadalo-krá volt szükség, hogy a többség győzelmet arathasson.

Tudták ezt államférfiaink is, mikor mindig csak óvatosan és keztyűs kézzel mertek közeledni ahhoz a hangyabolyhoz melyet tőzsdének szoktak nevezni. Cél-szerűbbnek látták, hogy elkerüljék az ezzel való összeütközést, sokkal inkább diplomata-k voltak, sem hogy egy egyenlőtlen küzdelemben akarták volna magukat.

Szerencsére a mostani igazság-ügyi politikánk nem riad vissza a küzdelemtől sem. Erős kézzel megy neki, hogy eltiporhassa mindazokat, kik a mások tisztességes, verejté-kes munkáját tisztességtelen, erkölcs-telen vagyonszerzésre akarják fel-használni és reméljük, hogy ez a törekvés sikerrel is fog járni.

Sikerrel kell járnia, mert az igazságot véka alá rejtteni nem lehet. Ideig óráig ugyan megakasz-hatja fejlődésében, hódító diadal utjában a sötétség az előre törő

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testvért, megszűn-
teti a köhögést, válladást, éjjeli izmódást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, Influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svjc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerár-
ház. — Ára 5 pengéért 4 — koronára.

napot, de sokáig az ilyen állapot nem tarthat.

És sokkal jobban is van ez így. A feszültség oly nagy, hogy soká már nem tarthatná magát vissza a közeledő zivatar.

Már pedig mindig sokkal veszélyesebb a társadalmi egyensúlynak oly helyreállása, mely erupcióval jár, mint az olyan, mely lassan, lassan, béke elsimulás, kiegyenlítőds útján áll helyre.

Keressünk békés megoldást, mert a zavaros csak azoknak jó, kik benne halászni szeretnének. Ezeknek pedig úgy véljük, senki sem óhajt kedveskedni.

Még akkor sem, ha mindjárt börziáner is.

Egyről-másról.

— Miért okozzák a városi mérnökök. —

Szegény Bereczk Sándor mérnök. Ő került most sorra!

Mert hát minálunk ma már csak az a „divat“, hogy hol egyik, hol másik közszereplő hivatalnokunkat rántják elő. Legyalázzák, azután mentegetik. De uram Isten! Milyen mentegetés ez?

Akár csak jeges vízzel locsolnák az embert, a legkeményebb fagyban.

Miről is van szó?

Egyik helybeli napilapban erős támadás jelent meg Bereczk Sándor városi mérnök ellen.

Majdnem öt okolja a támadás, még azért is, hogy a madarak télen nem fészkelnek és szaporítanak, hanem csak nyáron.

Azt vetik szemére, hogy ő az oka annak, hogy a vízvezetési munkálatoknál hibák fordultak elő. Mert hát, ha ő utánna nézett volna, nem lett volna semmi baj.

A vád sokak szemébe igen delikát; de ha jobban megvizsgáljuk ezen boszorkány konyhán kifőzött vádaskodást, olyan eletes ize van neki, hogy az bizony csak saláta öntözésre jó!

Ugyan miképpen lehetett volna Bereczk Sándor mérnöknek, a vízvezeték építéséhez? Semmi!

Hiszen állami felügyelet alatt készült. A minisztérium kiküldöttjei vizsgálták, terveztek mindent.

A mi szerény városi mérnökünk pedig bármilyen szorgalmas hivatalnok is, bármilyen ambícióval tölti is be hivatását, azt már csak mégsem tehetné volna meg, hogy beálljon a minisztérium vízműépítészeti szakosztálya kiküldöttjeinek pallérjává!

Mert hát ezt meg sem tűrték volna.

Azt még, hogy a cikk írója jobban tud ipekaknánát főzni, vagy ecetet gyártani, mint Bereczk Sándor városi mérnök, elhisszük; de hogy a vízvezetési szakmunkához is jobban értsen, no azt nem hisszük el.

Erre a merész föltevésre nem válaszolhatunk mással, mint e közmondással:

„Szálí te dicseksze!”

De ha komolyan, minden mellétekintet nélkül vizsgáljuk azon munka halmazát, ami máma már városi mérnökünk hivatalos kötelezettségét képezi, és még ha azt is figyelembe vesszük, hogy mindezen munkákért még az irnok javadalmazásánál is kevesebbet kap, mert fizetése 1000 korona; önként eszünkbe jut, hogy itt is az az eset van: „azt kell ütni, aki jobban húz.”

Hiszen ha ő több uradalomnak és más magánosoknak mérnöke volna, bi onyára ez több anyagi hasznót és nagyobb elismerést eredményezne, mint amit városunknál kap, és amiért még — csupa hálából — támadásoknak is van kitéve.

Igaz, hogy a támadó, szerény város atya állítja, miszerint ilyen mellékfoglal-

kozásai is vannak, de ez egyszerűen nem igaz!

És egy városatyja, még biztosan meg nem győződik, fiai, a város hivatalnokainak hasonló dolgairól, és azokat mint pozitívumokat dobja ki a nagyközönség bírálata elé, a városnak csak mostoha atyja lehet!

Én is elmondhatom magamról, hogy a városi mérnökkel rokonsságban nem vagyok, nem is tartom én sem őt valami csoda számba menő zseninek, de igen is tartom egy kötelességtudó, szorgalmas, szeplőtlen becsületű, szakértő hivatalnoknak, akire oly hangon, azokat a vádakat felhozni, amelyekről szó van, csak a rosszakarat vagy az önérdék, titkos komisszága lehet képes.

Tudom azt is, hogy terhes napi munkáját, sokszor az esti órák felhasználásával is megtoldja. De viszont tudom azt is, hogy hátrálékja nincs; a kaposvári város mérnöki hivatalát pontosan és jól vezeti; a villanyvilágítási nagy vállalat vezetésénél őt semmi szó sem érheti.

A mostani támadások tehát, amelyek őt érik, nem mások, mint a „divat” szülte feltűnési viselkedés által sugalmazott rágalmak.

Az az pardon!

Megtaláltam azt hiszem, a támadó cikkben a lólabát.

Mit is javasol az utóbbi mentő cikk? Javaslato tesz arra, hogy a „súlyos és felelősségteljes” villany és vízvezetési vállalat vezetését, szakmérnökre kell bízni. Mintha bizony a villany és vízvezeték egy és ugyanazon szak tárgy volna, úgy, hogy mi rögtön előrántathatunk olyan mérnököt aki mindkettőt tanulta és érti.

Hogy tanulta, az lehet, de hogy érti is jól, az nem egészen bizonyos.

De talán van a támadónak egy olyan testi vagy lelki rokona, aki jó fizetésért

T Á R G Y.

Bíró előtt.

Írta: Gál Bertalan.

Isten bocsássa meg bíró ur, igaz! Én öltem meg, szent igaz és nem sajnáltam. Most se sajnálom. Szegény asszony vagyok, nincs szerencsétlenebb mint én, akasszanak fel érte, nem bánom, legalább megkönyörül a jó Isten én rajtam is. Ha az igazság, hát tessék itt vagyok vigyenek! Nekem már ugysí mindegy. Csak én vagyok a hibás, a leányomnak semmi része benne... Ő csak nézte, hogy én mit csinálók. És ezt tessék elhinni nekem, nem mondanám ha nem volna igaz. Tudta, annyi szent, tudta, hogy mit akarok a kicsivel, de nem segített.

De hát elmondok én mindent, úgy a hogy volt. Ne tessék megharagudni, egy kicsit soká tart, pedig sok dolguk van ugye?

Nekem sem volt az életben valami jó sorom, az már bizonyos. Az ital, az az átkozott ital, mindig csak az a baj. A bor a palinka. Az az átok mifelénk. Nem én, könyörgöm, mert nekem egy csöpp se kell, úgy félek tőle mint a tüztől. De az apám! A torka volt mindene.

Hogy aztán én is férjhez mentem az uramhoz, eleinte csak megvoltunk valahogyan. Jó halász ember lett volna ő is, akkoriban nem ivott csak vasárnap meg hétfőn. Szó a

mi szó, nem volt az rossz ember, győzte a munkát, a Dunától se félt, de amikor ittas volt a jó Isten is hátat fordított neki, olyan veszekedős természetű lett, hogy pozdorjává zuzott mindent, ami csak kezébe került.

Pedig hát mi is elegen voltunk ám! Őt gyereke! Az öt közül egy kótya volt minálunk is. A kis leányom meg kuka. Ászongyák az ital volt oka ennek is. Az hogy az apjuk ivott. Nem igen akartam elhinni eleinte. A jó Isten csak nem bünteti a gyereket, mert az apja iszik? ... Pedig mégis úgy van az.

Apjuk egyre keményebben ivott. Már utóbb négy-ször-öt-ször leitta magát helenként. Egyszer úgy, eredt neki a víznek. Beleveszekedett szegény.

Ilyen az az ital bíró ur!

Mikor aztán arra került, hogy a nagyobbik leányomat férjhez adják, ugyancsak megnéztem emberét.

Isten a megmondhatója, tűzbe tettem volna érte a kezemet magam is. Olyan szelíd, becsületes formája volt. Megaztán fogadta is menyre-földre, hogy ő nem iszik. Nem ő! Egy kortyocskát csak vacsora után, de az nem számít.

Hát jó gondoltam, legyen az övé a leány.

De hazudott a bitang. Hazudott bíró ur. Alig melegeedett meg nála a leányom, kiült, hogy biz az is csak olyan mint a többi. Alma bor, palinka. Krisztus urunk köntösét is elittavolta. Három négy koronát

is megkereselt néha naponta, a mikor dolgozott, de mikor dolgozott! ...

Hát nincs törvény bíró ur, hogy ezen segítsen?! Hány szegény asszony áldandó azt a törvényt, meg a gyerekeket! Ha így megy, tíz esztendő múlva nem lesz egy épkézláb gyerek arra mifelénk. Az ital még hát árulják a patikában a többi mérgegel együtt.

Annai szent, az én leányom úgy járt mint a többi, se pénz se hitel. Tessék azután megélni!

A fiát maga szoptatta. De a tej! A ki szoptat annak enni kell ám rendesen, különben elakad a teje. De a gyerek mégis szépen gyarapodott. Nőtt szemlátomást. Csak az, hogy nem járt. Nem akart labra állni. Aztán vetők észre, hogy az egyik lába kurtább, s a dereka puha volt szegénykének, mintha vajból lett volna. Hogy szerettem csak ránéztem már nevetett. Próbálgattam én is, hogy majd csak talpra állítom... De nem. Semmire sem mentem vele.

A vizpartján csücsülgettem egyszer, a mikor egy ur megszólított, valami városi nagyon finom ur.

Mi baja a kicsikének, kérdezte tőlem barátságosan.

S úgy tapogatta, mint aki jól ért az ilyesmihöz.

— Orvos talán az ur? —

— Az, — felelt nekem barátságosan. De csak csóvalta a fejét egyre. Valami nem tetszett neki.

allitandó is magáról, hogy ő mindazokat tanult is meg tudja is!

A támadás e c e t j e arra enged következtetni, mert eléggé csip, de nagyon kiérzik belőle a »bunda szaga«.

Jelen felszólalásunkkal nem akarjuk a városi mérnököt rehabilitálni, mert ő arra szorúlva nincs, de bántja minden komoly gondolkozású ember lelkiületét az, mikor érdemes, munkás hivatalnokok, bosszu, vagy pláne ö n é r d é k b ő l állítanak ellenére, a legtöbb esetben olyanok által, akiknek az odaadó becsületes munkáról halvány fogalmuk sincsen.

Na de legyen vigasztalása Bereczk Sándornak is az a közmondás: »a kutya ugat, de a karaván halad.«

Sapriszt!

H I R E K.

— **Elöléptetések.** Ő felsége a király, Gábor Mátyas kaposvári törvényszéki bírót, Pirovich Béla tabi és Kölyessy Kálmán lengyeltóti járásbírákat a VII. fizetési osztályba sorozott bírák közé léptette elő. Gratulálunk!

— **Uj ügyvéd.** Berger Imre dr. ügyvéd Marcaliban megtelepedett és átvette a mult napokban elhunyt Welker Rezső dr. irodáját.

— **Somogyvármegye közgyűlése.** A vármegye törvényhatósága f. évi február 4-én tartj. rendes évnegyedes közgyűlését. Ezen gyűlés fogja megválasztani a vármegyei főjegyzőt és az esetleg megüresedendő főbírói és egyéb állásokat.

— **Halálozás.** Regdon Lajos földbírtokos nyugalmazott adóárnok, marcali lakos f. hó 21-án agyszélhűdés következtében elhunyt. Hült tetemet f. hó 25-én tették örök nyugalomra Niklán, a Berzsényi-család sírboltjába, mely családdal neje Berzsényi Ida újan rokonságban volt. Nyugodjék békevel.

— **A kaposvári villamtelep számadása.** A kaposvári villamtelep tiszta vagyona

49030 korona 51 fillér, mely tőkéje után az 1906. évi tiszta nveresége 19551 korona 62 fillér volt. A 190061 korona 30 fillér kiadás fedezetére 148612 korona 92 fillér bevétel lett kimutatva.

— **Névmagyarosítás.** Fehr József csurgói illetőségű és ugyanottani lakos a maga és kiskoro József nevű fia családi nevét belügyminiszteri engedéllyel »Fehérre« magyarosította.

— **Kisorsolt esküdték.** Az 1907 évi első esküdtészi ciklus február hónap 4-én, azaz hétfőn kezdődik, amelyre az esküdtéket már kisorsolták. Az esküdtészek elnöke Kisfaludy Ákos kir. táblai bíró, szavazóbírák pedig Dohmann Miklós, Horkay Sándor dr. és Labek Kálmán törvényszéki bírók lesznek. A kisorsolt 30 rendes esküdt névsóra a következők: Okenfusz Gyula Marcali, Vései Sándor Kapevár, Csapelyi József Kaposmérő, Mandeville Frigyes Szigetvár, Zalavári Lajos Nagyberény, Berényi János Karád, ifj. Felt József Szomajom, Polgár Ármán Kaposvár, Sztetsey István dr. Nagytád, Rádi Sándor Jád Pap Győző Németlad, Palkó József Almamellék, Svare Ádám Kaposvár, Kis Ferenc Kaposvár, Sarkózy Jenő Nagybjom, Iványi Frigyes Nagocs Rausch Károly Mernye, Bíró Sándor Jakó, Varga Géza Gadány, ifj. Weisz Lázár Kaposvár, Csór Miklós Tab, Bottka Antal Bodrog, Vései Ferenc Szökedenes, Makkfalvy Géza Kiskorpad, Sipőc József Szentbenedek, ifj. Cséri Ignác Somogyvár, Forintos Károly Vrázsló, Gaál József Pamuk, Schlesinger Albert Kaposvár. — A pótesküdték, akiknek száma 10, a következők: Simon Károly kereskedő, Szalai Ferenc könyvkereskedő Köpe Jenő cukorgyári tiszt, Kunfi Adoll földbírtokos, Krázsócs József kalapos, Borók Ignác csizmadia, Kajtán György kocsigyártó, Szabados Imre gyógy-szerész, Keresztes Antal csizmadia és Frank Hugó kereskedő, valamennyien kaposvári lakosok.

— **Halálozás** Szijgyártó János kereseligi plebános hosszas szenvedés után f. hó 22-én a somogy megyei kórházban Kaposvártól életének 65-ik évében elhunyt. Béke poraira.

— **Tisztújító közgyűlés.** A »Kaposvári Hivatalnokok Tarsasköre« f. hó 30-án d. u. 6 órakor a kör helyiségében tartotta meg

tisztújító közgyűlését. A gyűlést Papp Kálmán elnök lelkes beszéddel nyitotta meg, mire az évi titkári majd pénztárnok tette meg jelentését. Ezután a tisztújítás következett, melynek eredményeként megválasztottak: elnök: Papp Kálmán, alelnök: Matócsy József, titkár: Bódis Berenc, pénztárnok: Lengyák György, háznagy: Bódis Géza, ügyész: dr. Kovács József, könyvtárnok: Kutasi János. Valasztmányi tagok: Pap István, dr. Zankay Gusztáv, Gruber János, Ciff Antal, Somogyi Ignác, Dérey József id. Bozó Pál, Bécsy Márton, Mihály Antal, Parall Gusztáv, Bauer Jenő, Szafarszky Lajos, Nagy Pál, ifj. Krammarits Dénes, Bogyai Jenő, Horváth Péter. Majd a még előforduló egyéb indítványok tárgyalása után az elnök buzdító szavakkal zárta be a gyűlést. Nem mulaszthatjuk el, hogy dicsegettel ne emlékezzünk meg a kör mult évi vezetőségéről. Az a kitarító munkásság, a buzgó, őnzetlen fáradozás, mit a vezetőség az elmúlt évben tanusított, megtermelte méltó gyümölcsét s ha a kör ügyei továbbra is oly őnzetlen kezekbe marad, akkor ezen szép célu kör virágozni s gyarapodni fog a jövőben is.

— **Szigoritanak.** Hir szerint még e héten uj, szigorított sorozási szabályzatot ad ki a közös hadügyminisztérium. Az új sorozási szabályt szerint a látási és hallási fogyatékoságot nem veszik oly mértékben okul a katonai szolgálatról való felmentésre, mint eddig. A hallási távolságot az eddigi hat méterről leszállított négy méter távolságra. Ez a rendelet is az idők jele. Manapság immár nem válogathatnak a katonasorvosok a sorkötelesek között úgy, mint a cigány a vadkörteben. A kivándorlás megítélte az ujonclétszámot alaposan. Az ép, erős fiatal emberek Amerikában vannak. Ott dolgoznak a bányákban. Akik itthon maradnak, azok között pedig kevés akad olyan, akit »minden testi fogyatkozás nélkül« be lehetne sorozni az armádiába. Így aztán szigorítani kellett a sorozási eljárást. Merthát elvégre katonákra szükségé van, — mondjuk — a hazának... Szigorítják a sorozást.

— **Uj plebános.** Az elhalálozás folytán megüresedett göllei plebánosságot a kegyur Süttő Gyula dr. középiskolai hit-tanár, veszprémi hitoktatónak adományozta.

— **Kinevezés.** A m. kir. kereskedelmi miniszter Bója László csurgói osztálymér-nökségi mérnököt osztálymérnökké nevezte ki és ezen minőségében Pakrára helyezte át. — A m. kir. igazságügyminiszter Kelemen János, a kaposvári kir. törvényszék aljegyzőjét, jelenlegi alkalmazása helyén jegyzővé nevezte ki.

— **A belügyminiszter és a vármegyei kivándorlás.** Az a komoly aggodalomra okot adó tény, melyet a lapok útján mindenki ismer, hogy vármegyének lakos-sága mindig nagyobb számban vándorol Amerikába, a belügyminiszter figyelmét is magára vonta. Leiratot intézett a vármegyéhez, hogy sürögősen tudassák vele a rohamos kivándorlásnak okát, mert ezt az elnéptelenedést nem szabad őrbe ültetett karrakkal tovább nézni, hanem mielőbbi intézkedéssel mérséklésére vagy megszüntetésére kell törekedni.

— **Meghívó.** A »Kaposvári Hivatalnokok Tarsasköre« 1907. évi február hó 9-én (szombaton) saját helyiségében (Méggyes-utca 16 szám.) táncfal egybekötött pikniket rendez. Részvételi-díj fejében nők emberek 2 koronát, nőtlenek 3 koronát fizetnek, hölgyek pedig (családon-kint) egy tal huszemüt és egy tal tiszta-némüt (utóbbi gyümölcs, befőttes, tbea, rum stb.-vel helyettesíthető) küldenek. A részt-venni kívánó családokat kérjük, hogy február hó 5-ig eme szándékukat a meghívóhoz csatolt levelező-lapon a vigalmi bizottság tudomására adni sziveskedjenek. Tánc kezdete 8 órakor. Vacsora 11 órakor. Zenét

Kérdem:

— Ugyan mi leli szegénykét?

— Hereditás — felelte.

— És nagy baj az? — kérdeztem tőle én. Ugyan hol kaphatja, mert mi nagyon vigyáztunk rá.

Mosolygott. És azt kérdezte tőlem:

— A gyerek apja iszik?

No már ilyet! — gondoltam én s megkérdeztem szépen: — Hát azt honnan tetszik tudni?

— Látom.

És kivallatott. Elmondta én neki mindent. Hogy az apám, meg az uram, meg a leányom ura. — de mindent.

Csak csóvalta a fejét egyre.

— De tán meggyógyul szegény kérdeztem tőle.

Nem felelt, csak a fejét csóvalta.

S a markomba nyomott egy tallért és elment.

Nagyon finom ember volt és mindjárt tudtam, hogy a gyereknek vége, csak azért nem szólt, hogy ne keserítsen még jobban.

— No most? — gondoltam — az én szegény leányom! Cipelheti a vége mégis csak az lesz, hogy meghal.

Ejszaka is ez járt az eszembe mindegyre.

Másnap azt mondom neki:

— Leányom, így meg így, ennek a gyereknek vége. Az itál. Nem a te hibád, de ugye jobb, ha mindjárt vége, minthogy annyit szenvedjen ő is meg mi is?

— Már az igaz — felelt szegény — hiszen életnei is alig győzzük így.

— Ha akarod — mondtam neki — én eligazítom a többi vele.

— Ő azt mondta: nekem nincs szívem hozzá, de ha te azt gondold, talán jobb lesz úgy...

— Gondolhatja bíró ur, hogy mennyit sirtunk. Négy óra volt. Két óra mulva besötétedik, addigra éppen elkészülhettem vele. Szépen bepólyáztam. Hogy nevetett rám, ha azt tetszett volna látni. Még a lányom azt mondta:

— Talán tudja szegényke, hogy azt akarjuk, hogy ne szenvedjen az életben azért nevet ug.

Csókolta mindegyre, ő is én is, azután betették a szapulóba az anyja meg a nyakába kötötte azt a kis ezüst keresztet, amit bérmalaskor kapott. A pólyába beletettük a Szűz Mária képét az imádságos könyvből.

A kicsit én vittem. Nevetett az egyre.

Csunya szél volt. Egy lélek se látott bennünket. Rákötöttem a fődöt a szapulóra, aztán szép csendesen odatettem a partra a csuszos hínár közé, oszt behunytam a szememet és megint felszaladtam az utra. Mikor vissza néztem, a szapuló már ki se látzott a vízből.

Így volt az bíró ur, Isten látja a lel-kemet, hogy így volt.

Barca és Babári hírneves zenekara szolgáltatja. Aki tévedésből meghívott nem kaptak s arra igényt tartanak, azok forduljanak a vigalmi bizottsághoz napokint délután 5—7 óra közt a társaskör emeleti helyiségében.

— **Gyanus halál.** Relytelys bünygben nyomoz városi rendőrségünk. Az az örökös pénzre s hirtelen meggazdagodásra való vagy mindig újabb és újabb büntényt idéző elő s a vége rendszerint az, hogy a büntetett kitudódik s a tettes elnyeri méltó büntetését. Az eset részletei röviden a következő: A kaposvári kir. ügyészséghez a napokban egy névtelen feljelentés érkezett, mely feljelentés nyíltan feleség gyilkossággal vádolja N. városi polgárt. Az illető polgár neje ugyanis pár hónappal ezelőtt hirtelen rosszul lett s mire orvosi segély megérkezett a nő kiszenvedett. A hullat egyszerűen eltemették s most pár hónap mulva egy névtelen feljelentő azzal áll elő, hogy ezt a vagyonosabb nőt azért mérgezte meg férje, hogy neje vagyonához juthasson. A névtelen feljelentő a gyanus halál körülményeire a háznépet kéri kihallgatni. A rendőrség a legszigorúbb vizsgálatot indította meg ezen ügyben s az előnyomozat részleteit mi sem természetesebb a legszigorúbb titokban tartják. Nem tudjuk ugyan megérteni, hogy miért pár hónap mulva kell kitudódnia ennek az esetnek, annyi azonban tény, hogy az előnyomozat vagy egy újabb bűnesetről fogja lerántani a leplet, vagy pedig egy ártatlan férjet fog meghurcolni és pellengérré állítani.

— **Szerencsétlenség.** Kovács Katalin mesztagnyi lakos, 22 éves cselédeány, amint a jeges kut területén fejére akarta emelni a vízzel telt sajtárt, véletlenül elcsuszott és oly szerencsétlenül, hogy hanyatt esve bele zuhant a kutba. A segélyre sietők kihúzták ugyan nyomban, de a szegény leány igen nagy sérüléseket szenvedett, kórházba szállították, ahol gondos ápolásban részesül.

— **Tetten ért zsebmetsző.** A múlt héten megtartott szigetvári országos vásáron Náicht Gyula ismeretes zsebtolvajt a csendőrség rajta fogta, amint egy asszony kosarából a pénzét elakarta lopni. Letartóztatták.

— **A bicska** Jóó Dániel és fia János, valamint Király István patai lakosok a patai kocsmában együtt időgáltak, időgálás közben szóváltásba keveredtek, mire Jóó Dániel és fia távoztak. Mikor később Király István is távozott, a két Jóó, kik ez idő alatt lesben állottak, megtámadta és elkezdte ütlelni. A megtámadott ember elővette bicskáját és kétszer is bele szurta Jóó Jánosba. Az eset a bíróságnál feljelentetett.

— **A megszökött leány anyja.** Benked István kistamási 21 éves legényke beleszeretett egy falujabeli szép leányba; miután azonban a leány anyja erről a szerelméről tudni sem akart, a szerelmesek összebeszéltek, megszöktek és együtt éltek. A leány anyja hívogatta haza leányát, de mind hiába volt, míg végre azután elment a szerelmesekhez és elkeseredésében Benked Istvánt egy nagy késsel össze szurkálta, rajta súlyos testi sértést követelt el, melyért a bíróság elé került.

— **Állatias legény.** Luki István mozsói lakos 21 éves legény, Buzics Jánosné almamelléki 62 éves asszonyt megtámadta és rajta állatias merényletet akart ekövetni, Buzicsné amennyire tudott védekezett; azonban dulakodás közben súlyos külső és belső sérüléseket szenvedett, úgy hogy felgyógyulásához 2—3 hónap szükséges. A csendőrség az állatias legényt a kaposvári kir. ügyészség börtönébe szállította be.

— **Verekedő legények.** Venczelbach György, Ujlaki János és Vörös János töröcskei legények a községi kocsmában összeverekedtek. Panner Mihály kocsmáros közéjük

ment, hogy szétválassza őket. Ekkor azonban közös akarattal a kocsmárosnak estek neki, azt kezdtek ütlelni és csak futás által menekülhetett meg az alapos elveréstől. A csendőrség a vizsgálatot megindította a garázda legények ellen.

— **Megszűnt sertésvész.** Szentbalázs községben a sertésvész teljesen megszűnővén a vármegye alispánja a sertészárlatot megszüntette.

— **Öngyilkosság** Szerec József kaposvári lakos a felelti elkeseredésében, hogy az adója igen sok és annak kifizetésére összes megtakarított pénzcskéjét oda kellett adnia, mikor haza ért, káromkodva kiment kamarájába és ott fegyverével agyonlőtte magát. A szerencsétlen ember a lövés után nyomban meghalt.

— **A párisi hygienikus kiállítás.** Fallier elnök f. hó 20-án nyitotta meg a VIII-ik nemzetközi hygienikus kiállítást, melyet azóta 735 426 látogató tekintett meg. Ezen a nagy színen nem szabad csodálkoznunk, mert hiszen betegeket és egészségeket egyformán érdeklik mindazok az újabb vívmányok, melyeket a modern hygienia terén az emberi tudás és szorgalom elér. E vívmányok között legelső helyet foglal el a magyar osztályban a Politzer Sívambulatórium kiállítása, mert oly szakszerűen sérvekkel és ortopédiával még senki sem foglalkozott, mint ez az orvosi rendelő intézet. A kinek nem áll módjában Párisba menni és a kiállítást megtekinteni, az igen célszerűen teszi, ha az intézet prospektusát meghoztatja, a melyben minden tudnivalót megtalál. Az intézet címe: Politzer ambulatórium, Budapest, 4. Károly-körút 10.

— **Az alkohol áldozata.** Kovács Sándor kereszturi lakos f. hó 27-én este, nem egészen egy óra leforgása alatt, másfél liter pálinkát ivott meg, ettől ezután elaludt és többé föl sem ébredt, hanem alkohol mérgezésben meghalt.

— **Berugott alaposan.** Kuti Vendel gyékényesi illetőségű napzámos annyi szeszt szedett magába, hogy attól alaposan berugott. Ilyetén részeg állapotban azután beállított a somogy megyei kórházban és ott követelte, hogy őt mint beteget vegyék fel. Miután azonban betegségéhez kétség nem fér, értesítették a rendőrséget. A rendőrség azután saját kórházába — a „dutyiba” — elhelyezte és másnap reggel gyógyszerrel bocsájtotta szabadon.

— **A szerelem halottja.** Novitzky Teréz mosdói postakézeli 17 éves fiatal leány, szerelmes volt egyik kőrgyűzőségről alkalmazott se. édjegyzőbe. Miután azonban a férfi szülei az egybekelést elleneztek és állítólag a szülő kénszer alapján a fiatal ember a gyűrtől is visszaküldötté, a szerelmében mélyen csalódott leány elhatározta, hogy megvállal az élettől. Sötét tervét végre is hajtotta. Ugyanis f. hó 27-én Nagyberki és Baté állomások között megvárta a budapesti gyorsvonatot és az elé vetette magát. A vonat gépie nem gázolta ugyan agyon, hanem oly erővel dobta le a pályáról, hogy nyomban kiszenvedett. A szerencsétlen fiatal leány tragikus sorsa nagy részvételt keltett. Hetesen lakó szüleit nyomban értesítették leányuk gyászos sorsáról.

— **Köhögés nem betegség.** Gyakran hallani ezen megjegyzést. De mily káros tévedés. Igaz, vannak emberek, akik köhögnek s mégis megöregednek. De mily gyakran támadnak a köhögés elhanyagolása folytán súlyos betegségek, nevezetesen tüdőbetegség, holott kellő időben annak kezelése és terjesztése megfogható. A köhögés tehát soha sem hanyagolható el, hanem vegyünk azonnal az ismert „Sirolin-Roché” hatásos szert, mely nemcsak a köhögést szünteti, de az étvágyat is előmozdítja és a testet fokozza. Kapható gyógyszerárakban.

— **A Cunare magyar-amerikai vonal** gyorsgőzösei február havában a következő menetrend szerint indulnak Fiuméből Newyorkba; Február 9-én az „Ultonia”, február 16-án a „Pannonia” és február 26-án a „Carpathia”. Ezen járatokról felvilágosítást ad és hajóhelyekre előjegyzéseket elfogad a Központi Menetjegyiroda, Budapest, (Vigadó-ter 1.)

— **Munkát és fáradságot** legjobban a szülő fizeti meg. Természetesen csak akkor, ha az oltványok kiválasztása és beszerzése körül a legnagyobb óvatossággal járunk el. A legjobb hírnévnek örvendő „Millenium-telep” Nagyösz, Torontálmege, nemcsak teljesen megbízható, fajtiszta oltványokat szállít, hanem minden érdeklődőnek a szőlőszetre vonatkozólag készséggel szolgál utbaigazítással és műmellékletekkel díszített magyar vagy német vagy román vagy szerb nyelvű főirjegyzéket ingyen is bérmentve küldi.

— **Nagy Károly császár** volt a nyugati Európa államalakulásainak a Nyugat-Európa szereplésének megalapítója, a közép-kori politikai törekvéseknek, ellentétnek magvetője. A hatalmas férfiúnak életével foglalkozik az Endrei Zsán-fele Világörtenelme e heti füzeté. A népszerűen megírt munkából kívánatra ingyen küld mutatványszámot a Világörtenelme kiadóhivatala: Budapest, Elvös-utca 26/d.

Irodalom.

— **Divat Szalon XX.** évfolyamát árja. Mialatt az asszony-szabadító, asszony-boldogító apostolok szöszékekről hirdetik a felszabadulást, a boldogulást ígét, a mi egyetlen magyar asszony-újságunk csendes munkálkodással, dobszó és trombitaharsogás nélkül körülbelül célhoz is ért: felszabadította asszonyainkat s megnyitotta előttük a boldogulás útját Felszabadította őket a tudatlanság, a tétlenség jarma alól s megismertetvén őket a munkával és a kötelességekkel, utat nyitott nekik az egyetlen igaz boldogulás felé. — Azok, akik derék komoly irányú női lap sorait husz év óta olvasgatták, nem lettek tudósok, ügyvédek, szónokok, nem lettek még csak választó és válaszható polgárok sem, hanem asszonyok lettek a szó ama nemes, hasznos áldott értelmében, a milyennek a magyar asszonyt, a férfi feleségét Szabóné Nogáll Janka, a Divat Szalon munkás szerkesztője képzei. A Divatlap csábító és kedvelt jellegé alatt komoly, szentecské tanítások jutottak el a magyar uri házak asszonyszobáiba és elvégezték becsülettel az asszony-szabadítás és asszony-boldogítás munkáját. Ezért meg kell becsülnünk a Divat-Szalont, a derék asszony-újságot, mely a mi megbecsülésünket busasan viszonzozza is Szébb, diszebb, tartalmasabb s főképen nemesebb irányu lapja nincsen az asszony-világnak, jobb tanácsadója vagy hűségesebb támogatója sehol. Ebben a lapban mindent megtalálhatunk, a mire a dolgoz, szorgalmas, tudni vágyó nőnek szüksége van, mindent, még a takarékság példáját is, mert hiszen ebben is előjár s az ingen-mellékletekkel, gyermeklappal, szabásivekkel bőven ellátott fényes kiállítású és dúz tartalmu lapot a lehető legolcsóbban adja, negyedévre 3 koronáért. A Divat Szalon kiadóhivatala, mely Budapest, IV., Eskü-ut 5. sz. alatt van mindenkinek ingyen és bérmentve küld mutatványszámot, ki e végett hozzá fordul.

Nagyságos asszony,

tudja-e, hogy a maláta-kávé vásárlásánál miért kell Önnek a „Kathreiner” nevet hangsúlyozni?

Mert különben annak az eshetőségnek teszi ki magát, hogy kétes értékű utánzatot kap, mely a „Kathreiner”-t kitüntető, mindenelőtt nélkülös.

Csakis a
Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

biris, különleges előállítási módszere révén, a gyarmatkávé ízét és zamatját.

Méltóztassék azért, Nagyságos asszony, jól emlékeztetnie vénni, hogy a valódi „Kathreiner”-csakis zárt eredeti csomagokban kapható „Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé” felirattal és Kneipp páter arcképével, mint védjeggyel.

29 fillér, úgy az alajt és felülfoglaltatók javára is **Takács Károly** ellen követelésük jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján felül- és lefoglalt és 2255 koronára becsült következő ingóságok u. m.: bolti állványok, rum, cognac és egyéb ingók nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbírósa 1906 évi V. III. 4562. számú végzése folytán 81 kor. 29 fill. tőkekövetelés, ennek 1906. évi július hó 8. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen bírósággal már megállapított, valamint a még felmerülendő költségek erejéig, Kaposvár alperes üzletében Irányi Dániel-utca 41. sz. leendő eszközlé-

sére 1907. évi február hó 12-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékosok oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul isel fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kaposvár, 1907. évi január hó 28. napján.

RACZ ISTVÁN,
kir. bír. végrehajtó.

Nehezen gyógyuló,

vagy folyton kiújuló sebek és viszketegség ellen egyedül biztos szer egy kivonatom. Gyógyít minden fájdalom nélkül, soha ki nem ujul utána a baj, habár titkos betegségből származik is. Egy elegendő üveg és hozzá por 5 kor. Készítés és levélcím:

Zenke Zoltán,
Szeged.

1679. szám.
1906. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy budapesti V. ker. kir. járásbírósnak 1906. évi Sv. XIII. 116/3. számú végzése következtében dr. Heitler Hugó budapesti ügyvéd által képviselt gróf Keglevich István javára 81 korona

Pollitzer Sérvambulatorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénntettek és amputáltak részére.
Budapest, IV., Károly-körút 10. (Félemelet)

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi ————— vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelez —————

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

— Egyéni speciális kezelés. —

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak a pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek. Higienikus cikkek a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tucatonta ————— ként 2—16 koronáig. —————

Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

7—52

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek

— e lap —

kiadóhivatalában.